نمی شود به خاطر کرونا زندگی را متوقف کرد

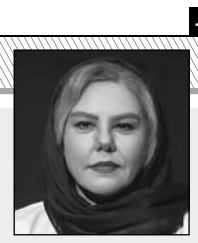

افسانه چهره آزاد، بازیگر سینما و تلویزیون گفت: این روزها مشغول کار در سریالی برای شبکه نمایش خانگی به کارگردانی شهرام شاه حسینی هستم. در حین کار پروتکل‌ها را رعایت می‌کنیم. فقط زمانی که جلوی دوربین می‌رویم نمی‌توانیم ماسک داشته باشیم.

وی افزود: هر روز و هر لحظه برای خانواده و برای همه اطرافیان و جهان دعا می‌کنم که این بیماری از بین برود. این تنها کاری است که از دستمان برمی آید. چهره آزاد یادآور شد: رعایت کردن پروتکل‌های بهداشتی خیلی مهم است. گاهی ممکن است فراموش کنی. گاهی از سوپر مارکت خرید می‌کنیم و می‌گوییم برایمان بیاورند. اما باز ماسک می‌زنیم و فاصله را حفظ می‌کنیم. امیدوارم کرونا برود و برنگردد. اگر همین الان کرونا برود زمین را می‌بوسم و خداراشکر می‌کنم. فرزند زنده یاد رقیه چهره آزاد بازیگر فقید سینما تاکید کرد: بعد از سریال «همگناه» پیشنهادهایی برای کار داشتم اما به خاطر کرونا می‌ترسیدم بروم. کم کم به این نتیجه رسیدم که باید زندگی کرد. نمی‌شود همه چیز را متوقف کرد. البته سفرها، مهمانی‌ها و کارهای غیرضروری را می‌شود لغو و ویروس را مهار کرد. به گزارش فارس، چهره آزاد در پایان گفت: اگر همین الان بشنوم که کرونا از بین رفته است واقعا شادی می‌کنم. بچه‌های تئاتر در این روزها از نظر اقتصادی شرایط سخت‌تری از بازیگران تلویزیون و سینما دارند.

سیروس مقدم «بغض» می‌سازد

سریال جدید سیروس مقدم با نام «بغض» قرار است در شبکه نمایش خانگی تولید شود. این سریال ملودرامی عاشقانه است که در مرحله نگارش فیلم نامه قرار دارد و هنوز زمان آغاز پیش تولید آن مشخص نشده است. به گزارش فارس، بنا بر این گزارش، قرار بود امیرحسین آشتیانی پور تهیه‌کننده این سریال باشد اما با انصراف آشتیانی پور، منوچهر محمدی کار تهیه این سریال را عهده دار شده است.

تحلیلی بر اظهارات مسعود دلخواه کارگردان هنرهای نمایشی پیرامون وضعیت هنرمندان این عرصه

نان تئاتر

آفتاب یزد – گروه فرهنگی: «برای زنده ماندن حرفه تئاتر در همه جای دنیا راهکارهای مختلفی پیش‌بینی شده و اهالی تئاتر پیشنهاداتی به دولت‌ها ارائه داده‌اند که بعضا موفق بوده و در حال اجرا است. به عنوان مثال در کشور انگلیس یک صندوق حمایت از تئاتری‌ها تأسیس شده که کمپانی‌های بسیاری از جمله خود دولت به این صندوق پول واریز می‌کنند. یکی از راه‌حل‌های موجود حمایت تلویزیون است. تلویزیون شبکه‌های متعدد بسیاری دارد و هر کدام از این شبکه‌ها می‌توانند دقایقی از کنداکتور روزانه خود را به تئاتر اختصاص دهند. به هر حال صداوسیما بخشی از رشد فرهنگی جامعه را بر عهده دارد و باید به تئاتر به عنوان یک کار فرهنگی و هنری توجه داشته باشد. نباید جلوی هیچ فعالیت تئاتری گرفته شود و باید از راه‌های ممکن برای حمایت و دفاع از تئاتر استفاده کرد و باید در راستای رسیدن به این هدف گروه‌های تئاتری که بیشتری خسارت را دیده‌اند در اولویت قرار بگیرند تا دغدغه نان درآوردن از طریق تئاتر به حداقل برسد.»

اینها بخش‌هایی از اظهارات مسعود دلخواه کارگردان و بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون است که چندی پیش در گفتگویی پیرامون مسائل و مشکلاتی که شرایط کرونا برای زندگی هنرمندان حوزه تئاتر ایجاد نموده بیان کرده بود. مشکلاتی که بیش از یکسال است گریبان زندگی مردم همه دنیا را گرفته و پر واضح است که اهالی سرزمین ما هم از این ماجرا مستثنی نیستند. اما مسلما در میان مردمی که هر کدام یا به جبر زمانه و ناچاری و یا بر اساس علاقه‌ای که دارند در بخشی از حوزه‌های مختلف اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی مشغول به کار شده و با درآمدی که از فعالیت در حوزه مرتبط با شغل خود به دست می‌آورند روزگار خود را سپری می‌کنند، عده‌ای نیز در حوزه تئاتر فعالیت می‌کنند از این طریق کسب روزی می‌نمایند. اگر خاطرتان باشد در طول مدتی که کرونا به عنوان یک مهمان ناخوانده وارد سرزمین ما شده و مردم را واقعا به دردسر انداخته گزارشهایی را درباره مشکلات و مسائل بخشی از مردم سرزمینمان که در حوزه هنرهای نمایشی فعالیت می‌کنند، منتشر کردیم. گزارش‌هایی که به بیان فکت‌هایی از زبان هنرمندان این حوزه پرداخته بود که جملگی بیانگر این بودند که روزگار تئاتر و اهالی این هنر روزگار خوب و در شان فعالان این حوزه نیست. متاسفانه اکنون که مدتی از انتشار آن گزارش‌ها گذشته، اوضاع و احوال این قشر در کنار سایر اقشار مردم به وضعیت بغرنج‌تری رسیده است. تعطیلی‌های پی در پی سالنها، عدم استقبال مردم از نمایش‌های صحنه ای، عدم توجه مسئولان به بیکاری هنرمندان و کسانی که سالهای سال است در این حوزه فعالیت می‌کنند و حتی زمانی که کرونایی وجود نداشت از شرایط خوبی برخوردار نبودند، عدم توانایی فنی و دانشی رفتن به سمت شغل و حرفه دیگر برای هنرمندانی که در حوزه تئاتر می‌کنند، عشق به تئاتر و دوست داشتن این حرفه که هنرمندان این حوزه حتی با وجود شرایط بسیار سخت قدرت و توانایی دل کندن از آن را ندارند و... باعث شده که هم خود این عزیزان و هم خانواده‌های آنها در روزگار اکنون که ورود ویروس منحوس کرونا شرایطش را به وجود آورده، روزگار واقعا سختی را بگذرانند و شوربختانه‌تر اینکه متاسفانه کسی هم به فکر انها نیست و قدمی برای حل مشکلاتشان بر نمی‌دارد. نکته عجیبی که در این میان وجود دارد و اهالی هنرهای نمایشی در گفتگوهایشان بارها به آن اشاره کرده‌اند این است که حداقل در دو سوم مدت زمانی که کرونا در بخش‌های مختلف اجتماعی و اقتصادی به قول معروف مشغول شلنگ تخته انداختن و بازی درآوردن و مبتلا کردن مردم بود تمام فعالان اقتصادی و خدماتی در همه زمینه‌ها مشغول کار و فعالیت بودند و هرچند کم و گاها ناچیز اما بالاخره به واسطه کار و حرفه و شغلی که داشتند و دارند حداقل درآمدی را به دست می‌آوردند تا شب هنگام که راه خانه را در پیش می‌گرفتند شرمنده زن و بچه خودشان نباشند. همانطور که اشاره کردیم این موضوع شامل همه فعالیت‌ها می‌شد از رستوران‌ها و کافی شاپ‌ها و مغازه‌های لباس فروشی و سوپرمارکت‌ها و هایپراستارها و کاروان‌ها و نمایشگاه‌های خودرو و دفاتر فنی خدمات کامپیوتری گرفته تا ادارات مختلف دولتی و شرکت‌های خصوصی و حتی میوه فروش‌های دوره گرد که با عرضه میوه‌های مختلف پشت یک وانت به مردم خدمت ارائه می‌کردند به کسب درآمد و به دست آوردن روزی حلال مشغول بودند و هیچکدام

از فعالیت هایشان با تعطیلی مواجه نمی‌شد، اما متاسفانه فعالیت اهالی فرهنگ و هنر از همان ابتدا با صدور دستورالعمل‌های بهداشتی با تعطیلی‌های مکرر و پی در پی مواجه شدند و این یعنی در کنار اینکه از سرعت بخشی از چرخ اقتصاد که در حوزه فرهنگ و هنر وجود دارد در نگاه کلی کاسته شد، تمام چرخ اقتصادی خانواده‌هایی که سرپرستانشان در این حوزه‌ها فعالیت می‌کردند و به قولی نان‌آور آنها بودند به طور کلی از حرکت باز ایستاد و این خانواده‌ها مانند شاهی که در صفحه سیاه و سفید شطرنج در وضعیت آچمز قرار گرفته باشد توانایی انجام هیچ حرکتی را نداشتند و این عدم توانایی متاسفانه هنوز هم ادامه دارد و شرایطش بدتر هم شده است، در حالیکه همه ما به این امر بسیار مهم واقفیم که با حلوا حلوا گفتن دهان هیچ کسی شیرین نمی‌شود. یعنی زندگی خرج دارد و برای اینکه بتوان از عهده خرج این زندگی برآمد بابت درآمد داشت و برای اینکه درآمد داشت باید کار کرد، اما همانطور که اشاره کردیم کار اکثر فعالان حوزه فرهنگ و هنر با تعطیلی مواجه شد و آنها را با بیکاری محض مواجه کرد. در چنین شرایطی این افراد چه باید می‌کردند. اولین قدمی که برداشتند این بود که گلایه‌های خود را از طریق رسانه‌های مکتوب و غیرمکتوب به گوش مسئولان برسانند که این کار را هم کردند و بارها در گفتگوها و مصاحبه هایشان بیان کردند که اولا تعطیلی چاره کار نیست، چون هیچ شکم گرسنه‌ای را نمی‌توان با باد هوا سیر کرد که بی‌خیال کار کردن و کسب درآمد شویم و در مراکزی که در آنها فعالیت می‌کنیم ببندیم و در خانه روی مبل لم بدهیم و مشغول تماشای تلویزیون شویم و ثانیا بر فرض که ما هم بپذیریم که در حالا ناچاری مطلق قرار گرفته‌ایم و فعلا چاره‌ای به جز تعطیلی نداریم، اما اگر واقعا اینگونه است چرا این تعطیلی فقط شامل فعالیت‌های فرهنگی آن هم در حوزه عملی مانند تئاتر و سینما شده و بخشی از اقشار هر روز سر کار می‌روند و سر ماه هم حقوق می‌گیرند؟ یکی از همین اهالی تئاتر گفته بود: «اگر واقعا تعطیلی چاره کار است و فقط اهالی فرهنگ و هنر باید تعطیل باشند چرا همه کارکنان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی هر روز صبح سر کار می‌روند و تعطیل نیستند؟ مگر قرار بر تعطیلی مراکز فرهنگی نیست چرا کارکنان این وزارتخانه که کارهای فرهنگی انجام می‌دهند تعطیل نیستند؟ اصلا بر اساس کدام برهانی این تعطیلی فقط باید شامل حال هنرمندان و اهالی سینما و تئاتر شود؟ می‌گویید تئاتر و سینما از جمله مراکزی هستند که امکان تجمع مردم در سالنهای خودشان را دارند و این یعنی خطر انتقال ویروس بیشتر و بیشتر می‌شود، بسیار خب، قبول. اما مگر فقط سالنهای تئاتر و سینما این ویژگی را دارند، رستوران ها، کافی شاپ ها، هایپراستارها و... از چنین خصوصیتی برخوردار نیستند؟ مردم در آنجا تجمع نمی‌کنند؟ ویروس فقط در سالنهای تئاتر و سینما انتقال می‌یابد؟ تازه از همه اینها گذشته، مگر مردم رعایت می‌کنند؟ مگر ندیده‌ایم که تا یک تعطیلی در تقویم دیده می‌شود همه بار و بندیل می‌بندند و راهی سفر می‌شوند؟ در سفر امکان انتقال ویروس نیست؟ فقط فعالیت ماست که ممکن است برای مردم خطرآفرین باشد؟ باشد، قبول. ما را تعطیل کنید، حال که تعطیل شده‌ایم چرا از ما حمایت نمی‌کنید؟ چرا بخشی از هزینه هایمان را که با تورم وحشتناکی که در جامعه ایجاد شده به وسیله حمایت‌هایی که باید از قبل درباره برآورد اندیشه می‌کردید، تامین نمی‌کنید؟ فقط

> **انتظار این است که اهالی تئاتر حمایت تلویزیون را در به تصویر کشیدن نمایش‌هایی که امکان حضور روی صحنه ندارند، داشته باشند تا حداقل حال اهالی تئاتر به لحاظ روانی کمی خوب باشد. مسئله‌ای که در گذشته‌های دور صورت می‌گرفت، اما شوربختانه‌ترین بخش ماجرا این است که صدا و سیما این حمایت را نیز دریغ می‌کند و اینگونه هم به وظیفه فرهنگی خودش در قبال هنر ارزنده تئاتر عمل نمی‌کند و هم شرایط را برای فعالان این حوزه بدتر می‌نماید**

بلدید بگویید به خاطر کرونا تمام سالن‌های تئاتر و سینما تعطیل؟ پس ما چه کنیم؟ این کاری که می‌توانیم و بلدیم انجام دهیم، اگر تعطیل شود از کجا بیاوریم شکم زن و بچه مان را سیر کنیم؟ کار دیگری بلد نیستیم و درآمد دیگری هم نداریم، با چهل و پنج هزار تومان یارانه هم که دیگر هیچ کاری نمی‌شود کرد، اصلا فکر کرده‌اید که با این تعطیلی خیلی قشنگ و رمانتیک شرایط سقوط کامل زندگی ما را به قعر بدبختی فراهم خواهید آورد؟» اینها سخنان اهالی تئاتر و سینماست که مدتهاست بر زبان می‌آوردند، یکی از میان این همه هنرمند هم مسعود دلخواه کارگردان و بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون است که بخش‌هایی از سخنانش را در ابتدای این گزارش آوردیم. نکته مهمی در سخنان این هنرمند وجود دارد که البته نشانگر این است که همه اهالی تئاتر و سینما دیگر پذیرفته‌اند که شرایط اینگونه است و حال به هر دلیلی این تعطیلی در دو سوم دورانی که کرونا آمده فقط شامل اهالی تئاتر و سینما می‌شود و همین است که هست، می‌خواهید بخواهید نمی‌خواهید نخواهید. دلخواه می‌گوید حال که شرایط اینگونه است چرا حداقل حمایتی را که می‌توانید در این وضعیت از اهالی هنر بکنید، از آنها دریغ می‌نمایید؟

چرا از مدتها پیشتر، مانند کشورهای دیگر به فکر ایجاد یک صندوق نبودید که بتواند در شرایط بحرانی کمک حال فعالان این حوزه باشد؟ مثلا چیزی شبیه صندوق حمایت از تئاتری‌ها که هم خود اهالی تئاتر در تامین منابع مالی آن شریک و سهیم باشند و هم دولت به عنوان نهاد بزرگی که مسئولیت رتق و فتق بسیاری از فعالیت‌ها را بر عهده دارد به نوبه خود بخشی از اعتبار این صندوق را تامین کند، همانگونه که در کشورهای دیگر چنین مسئله‌ای وجود دارد و نهادینه شده است. در نگاه اول ممکن است این شائبه پیش بیاید که اساسا چنین صندوقی در سرزمین ما هم برای هنرمندان وجود دارد که نام آن هم صندوق حمایت از هنرمندان است. اما پرسشی که در اینجا مطرح می‌شود این است که این صندوق اساسا به چه دلیل و منظوری تاسیس شده است؟ برای حل معضلات هنرمندان یا اینکه فقط اعلام کنیم که چنین مرکزی هم داریم یا شاید هم اینکه سلسله مراتب اداری مان را با ایجاد آن عریض‌تر و طویل کنیم؟ پرسش بعدی این است که آیا واقعا این صندوق می‌تواند در شرایط بحرانی مانند همین کرونا به مدد اهالی تئاتر بیاید؟ و اگر تاکنون آمده پس چرا وضعیت هنرمندان در این شرایط نه تنها بهبود نیافته بلکه بدتر نیز شده است؟ مورد بعدی که مسعود دلخواه عنوان می‌کند درباره نقش مهم و غیرقابل انکار تلویزیون در راستای حمایت از اهالی تئاتر است. او می‌گوید حال که شرایط به قول معروف اینقدر شلم شورباست حداقل انتظار این است که اهالی تئاتر حمایت تلویزیون را در به تصویر کشیدن نمایش‌هایی که امکان حضور روی صحنه ندارند، داشته باشند تا حداقل حال اهالی تئاتر به لحاظ روانی کمی خوب باشد. مسئله‌ای که در گذشته‌های دور صورت می‌گرفت، اما شوربختانه‌ترین بخش ماجرا این است که صدا و سیما این حمایت را نیز دریغ می‌کند و اینگونه هم به وظیفه فرهنگی خودش در قبال هنر ارزنده تئاتر عمل نمی‌کند و هم شرایط را برای فعالان این حوزه بدتر می‌نماید. در چنین شرایطی بر اساس آنچه دلخواه می‌گوید وضعیت هنر تئاتر و فعالان این حوزه واقعا چه سرنوشتی پیدا می‌کند؟ تعطیلی، عدم حمایت مالی از فعالان، عدم حمایت روانی از سوی تلویزیون، فشار کرونا و هزار مسئله دیگر مهمترین پرسش این گزارش را که همان دغدغه نان برای اهالی تئاتر است را ایجاد می‌کند. پرسشی که هیچ شخصی به جز مسئولان همه بخش‌های اقتصادی که در راس آنها دولت قرار دارد نه توانایی پاسخ دادن به آن را دارد و نه باید پاسخ دهد. چرا که اولا مسئولان بخش‌های فرهنگی و حتی غیرفرهنگی دولتی هستند که ماجرای تعطیلی سالن‌های تئاتر را پدید آورده‌اند و در کنارش هیچ حمایتی را برای فعالان این حوزه در نظر نگرفته‌اند و ثانیا مسئولیت رتق و فتق مسائل تئاتر و اهالی تئاتر بر عهده آنهاست و آنهایند که باید برای حد معضلات این بخش مهم و تاثیرگذار فرهنگ و هنر برنامه ریزی کنند، مسئله‌ای که وجود مشکلات بی‌شمار در این حوزه نشانگر این است که تاکون هیچ اقدامی درباره‌اش صورت نگرفته است.

آفتاب | رویدادهای هنری

پورحسینی در خانه ابدی

طبق پیگیری انجام شده از خانه سینما، پیکر زنده یاد پرویز پورحسینی، امروز یکشنبه نهم آذرماه در قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) با حضور خانواده و جمع محدودی به دلیل رعایت پروتکل‌های بهداشتی در پی شیوع کرونا، به خاک سپرده می‌شود. این هنرمند در جوار مزار همسرش ناهید ارسباران (بازیگر قدیمی) به خاک سپرده می‌شود. پورحسینی پس از حدود دو هفته مقاومت در برابر ویروس کرونا، سرانجام بامداد روز جمعه، هفتم آذر در بیمارستان از دنیا رفت. به گزارش ایسنا، این بازیگر قدیمی تئاتر، سینما و تلویزیون متولد سال ۱۳۲۰ بود و بازیگری را در دهه ۴۰ با بازی در تله‌تئاتر شروع کرد.

حال احمدرضا احمدی خوب است

طی روزهای گذشته شایعاتی درباره وضعیت جسمی احمدرضا احمدی شاعر پیشکسوت کشورمان مطرح شده بود که حال خوبی ندارد اما روز گذشته او در صفحه مجازی خود اعلام کرد که حالش خوب است. به گزارش باشگاه خبرنگاران، در استوری که احمدرضا احمدی منتشر کرده،بوالحسنی‌ازهمکارانش‌مکالمه‌ای‌با او داشته و عنوان کرده که همین الان با احمدرضا احمدی عزیزتر از جانم حرف زدم و جانم آرام گرفت احمدرضا صحت و سلامت است. کاش آن کسانی که تفریحشان انتشار خبر بی‌اساس و شوم منتشر درباره دیگران است روزی روزگاری بالاخره دست از این شکل زندگی بردارند.

ترازوی طلایی برای «نامو»

دهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم «جنایت و مکافات» استانبول در حالی پایان یافت که فیلم ایرانی «نامو» به تهیه‌کنندگی مستانه مهاجر و کارگردانی نادر ساعی‌ور، «ترازوی طلایی» آن جشنواره را از آن خود کرد. ترازوی طلایی برترین جایزه جشنواره جنایت و مکافات است که توسط هیئت داوران به بهترین فیلم جشنواره اهدا می‌شود. دهمین دوره جشنواره جهانی فیلم «جنایت و مکافات» ۲۰ تا ۲۶ نوامبر در شهراستانبول ترکیه برگزار شد و فیلم «نامو» از ایران بعنوان یکی از آثار بخش رقابتی فیلم بلند سینمایی در این جشنواره اکران شد و جایزه بزرگ بهترین فیلم این جشنواره را از آن خود کرد. به گزارش اعتمادآنلاین، هدف از برگزاری این جشنواره نمایش سوژه‌های جنایی، مکافات و عدالت در قالب سینما جهت نقد و بررسی آنها در راستای توسعه و ارتقای فهم از حقوق بشر، همبستگی و دموکراسی در جامعه است

امروز «بوی خون» می‌آید

نخستین قسمت از مستند «بوی خون» با بررسی جنبه‌های مختلف سریال «آقازاده» منتشر خواهد شد. مستند «بوی خون» به کارگردانی وحید سعیدی و نویسندگی احمد رنجبر، با هدف واکاوی موضوعات مطروحه در سریال «آقازاده» ساخته شده است و هر بار یکی از پرونده‌ها در آن زیر ذره بین قرار می‌گیرد. گفتگو با چهره‌های سیاسی و اجتماعی درباره آقازادگی و نیز مصاحبه با بازیگران سریال، دیگر محورهای اصلی هر قسمت هستند. قسمت اول مستند «بوی خون» با نام «آقازاده» امروز یکشنبه ۹ آذر در پلتفرم‌های فیلیمو و نماوا بارگذاری می‌شود. به گزارش مهر، دست اندارکاران «بوی خون» در نظر دارند ۲ قسمت از آن را در هر هفته توزیع کنند.

آفتاب | شاهنامه‌خوانی

کشته شدن اغریرث به دست برادر

چو اغریرث آمد ز آمل بری
و زان کارها آگهی یافت کی
بدو گفت کاین چیست کانگیختی
که با شهد حنظل بر آمیختی
بفرمودمت کای برادر بکش
که جای خرد نیست و هنگام هش
بدانش نیاید سر جنگجوی
نباید بجنگ اندرون آبروی
سر مرد جنگی خرد نسپرد
که هرگز نیامیخت کین با خرد
چنین داد پاسخ به افراسیاب
که لختی بباید همی شرم و آب
هر آنگه کت آید ببد دسترس
ز یزدان بترس و مکن بد بکس
که تاج و کمر چون تو بیند بسی
نخواهد شدن رام با هر کسی
یکی پر ز آتش یکی پر خرد
خرد با سر دیو کی در خورد
سپهبد بر آشفت چون پیل مست
به پاسخ بشمشیر یازید دست
میان برادر بدو نیم کرد
چنان سنگدل ناهشیوار مرد
چو از کار اغریرث نامدار
خبر شد به نزدیک زال سوار
چنین گفت کاکنون سر بخت اوی
شود تار و ویران شود تخت اوی
سپهبد سوی پارس بنهاد روی
همی رفت پر خشم و دل کینه‌جوی
ز دریا بدریا همی مرد بود
رخ ماه و خورشید پر گرد بود
چو بشنید افراسیاب این سخن
که دستان جنگی چه افگند بن
بیاورد لشکر سوی خوار ری
بیاراست جنگ و بیفشارد پی
طلایه شب و روز در جنگ بود
تو گفتی که گیتی برو تنگ بود
مبارز بسی کشته شد بر دو روی
همه نامداران پر خاشجوی

آفتاب | کوتاه از هنر

ضبط «آهو» تمام شد

فیلمبرداری فیلم سینمایی «آهو» به کارگردانی هوشنگ گلمکانی و تهیه‌کنندگی جواد نوروزبیگی که با رعایت پروتکل‌های بهداشتی چهل روز به طول انجامید، در شمال کشور به پایان رسید. فیلمنامه «آهو» با نگاهی به داستان «پروانه‌ها در برف می‌رقصند» (نازنین جودت) توسط گلمکانی و سپیده آرمان به نگارش در آمده و مدیر فیلمبرداری‌اش علیرضا زرین‌دست بوده است. «آهو» حکایت انزوای خودخواسته دختری است که آرزوهایش را بربادرفته می‌بیند اما هنوز امیدش را از دست نداده و بازیگرانش رضا کیانیان، علی مصفا، حامد کمیلی، سهیلا رضوی، رضا یزدانی و سپیده آرمان هستند. به گزارش ایلنا، هوشنگ گلمکانی سردبیر ماهنامه «فیلم» پس از ۴۸ سال فعالیت مطبوعاتی و نقد فیلم، نخستین فیلم بلند سینمایی‌اش را می‌سازد.

جایزه برای «گاو آمریکایی»

فیلم کوتاه «گاو آمریکایی» به کارگردانی آسمان طوسی برنده ۲ جایزه از جشنواره‌های خارجی شد. این فیلم در پانزدهمین دوره جشنواره بین‌المللی Arica Nativa شیلی که از تاریخ ۶ تا ۱۵ نوامبر (۱۶ تا ۲۵ آبان) برگزار شد، موفق به دریافت جایزه ویژه هیئت داوران از این جشنواره شد. پانزدهمین دوره جشنواره Arica Nativ شیلی همه ساله در شهر آریکا واقع در شمال شیلی برگزار می‌شود و فیلم‌های بومی و روستایی از جایگاه ویژه‌ای در این جشنواره برخوردار هستند. همچنین «گاو آمریکایی» در یازدهمین دوره جشنواره Lions ترکیه که ۱۹ نوامبر (۲۹ آبان) در شهر استانبول برگزار شد، توانست جایزه بهترین فیلم جشنواره را از آن خود کند. هدف این جشنواره کشف استعدادهای جوان در سطح بین‌المللی در عرصه فیلمسازی است و این رویداد کمک می‌کند تا استعدادهای درخشان در صنعت سینما توسعه یابند. به گزارش آنا، این جشنواره پیش از این قرار بود در ماه می ۲۰۲۰ برگزار شود اما به دلیل شیوع ویروس کرونا به صورت آنلاین و فیزیکی و در یک بستر محدود در ۱۹ نوامبر ۲۰۲۰ آثار منتخب خود را به نمایش درآورد.

«هامون» طعمه حریق شد

در حالیکه در چند ماه گذشته تئاتر «هامون» هم مانند اغلب سالن‌های خصوصی تئاتر تعطیل بوده است، صبح روز گذشته ۸ آذر ماه، آتش‌سوزی این سالن تئاتری، خبرساز شد. بامداد روز گذشته، این آتش‌سوزی در ساختمان پشتی تئاتر «هامون» رخ داد و از آنجا که ادامه این ساختمان، به این تئاتر می‌رسد، به ناچار بخشی از سالن «هامون» هم دچار این حریق شد. در پی این آتش‌سوزی اتاق‌های گریم این سالن از بین رفته‌اند و خسارت‌های جدی به این بنا وارد شده است. با این حال هادی حجازی‌فر، مدیر تئاتر «هامون» که تمایلی به گفتگو و ارائه جزییات بیشتر ندارد، با انتشار عکس‌هایی از آسیب‌هایی که به تماشاخانه وارد شده در صفحه اینستاگرام خود اعلام کرد که بخشی از سالن هامون به علت آتش‌سوزی ساختمان کناری از بین رفته با این حال این آتش‌سوزی می‌توانست بدتر از این باشد. تئاتر «هامون» پیش‌تر با عنوان تئاتر «باران» به عنوان اولین تئاتر خصوصی در سال‌های اخیر با مدیریت خیام وقار کاشانی و فهیمه امن‌زاده راه‌اندازی شد. این ساختمان که در خیابان فلسطین جنوبی قرار گرفته، از سال ۹۸ با مدیریت هادی حجازی‌فر و بعد از یک دوره بازسازی اساسی به عنوان تئاتر «هامون» به کار خود ادامه داد. نخستین اجرایی که در این سالن روی صحنه رفت، نمایش پارودی «رومئو و ژولیت» بود، اثری که هادی حجازی‌فر ۱۰ سال پیش در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر روی صحنه برد که همان زمان هم با استقبال تماشاگران رو به رو شد. بهمن سال گذشته اولین جشنواره تئاتر «هامون» همزمان با جشنواره تئاتر فجر برگزار شد و چند روز بعد از برگزاری این جشنواره و به دنبال همه‌گیری کرونا، این سالن هم از اسفند سال گذشته به حالت تعطیل درآمده و در این مدت هیچ فعالیتی نداشته است. به گزارش ایسنا، هادی حجازی‌فر در این مدت فعالیت این سالن تلاش کرد از گروه‌های جوان حمایت کند و خودش نیز گاهی در جایگاه تهیه‌کننده این نمایش‌ها قرار گرفت.

تصمیم‌های جدید برای مجوزهای نمایش خانگی

اواخر خردادماه امسال بود که بهمن حبشی - مدیرکل دفتر نظارت بر تولید فیلم سازمان سینمایی - اعلام کرد، صدور مجوز تولید سریال‌های نمایش خانگی تا اطلاع ثانوی متوقف شده است. او دلیل این امر را افزایش تولیدات و مقابله با پدیده سریال‌سوزی عنوان کرده و گفته بود: «تعداد مجوزهای صادره و سریال‌های در حال تولید و آماده توزیع برای نمایش خانگی بیشتر از نیاز و ظرفیت بازار است و تا نمایش چند سریال آماده توزیع و ایجاد تعادل میان زنجیره صدور مجوز تا توزیع، لازم است چند ماهی از صدور مجوز جدید خودداری شود.» توقف صدور مجوز برای آثار غیرسینمایی اگرچه هنوز هم وجود دارد، اما در همین چند ماه ساخت چند سریال جدید از جمله «مرداب» به کارگردانی شهرام شاه حسینی آغاز شده که طبق اعلام قبلی قرار است اولین فصل آن زمستان امسال از فیلیمو نمایش داده شود. با این حال سعید رجبی فروتن - معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی- در گفت‌وگویی با ایسنا درباره اینکه آیا توقف صدور مجوز ساخت برای سریال‌های نمایش خانگی که در دوره معاون گذشته (طباطبایی‌نژاد) اعلام شده بود، هنوز ادامه دارد و چه فکری برای مجوزهای جدید می‌شود؟ بیان کرد: آثاری که از قبل موافقت اصولی خود را اخذ کرده بودند، هرکدام که فیلمنامه‌های کامل خود را ارائه کنند، در شورای پروانه ساخت آثار غیرسینمایی بررسی می‌شوند که امیدواریم موفق به دریافت پروانه بشوند. به گزارش ایسنا، وی در پاسخ به اینکه اگر تهیه‌کننده‌ای درخواست جدیدی برای ساخت آثار غیرسینمایی ارائه کند، آیا امکان صدور مجوز آن است؟ گفت: به دلیل شرایط حاکم بر سینما و تعطیلی‌های ناخواسته‌ای که به ناوگان سینمایی کشور تحمیل شده، بسیاری از تهیه‌کننده‌ها و سرمایه‌گذاران تمایل زیادی برای تولید آثار غیر سینمایی از جمله سریال در شبکه نمایش خانگی نشان داده‌اند. در پاسخ به این تقاضاها که کم هم نیستند، در هفته‌های آینده تصمیم‌گیری خواهیم کرد و به اطلاع متقاضیان می‌رسانیم.